

Ang Basahon ni Daniel - Numero Kapitoan ug Upat

Pagbutyag sa Mapanagnaong Tigmo: Ang mga Dulumtanan ni Ezekiel, ang Simbahan sa Katapusang Adlaw, ug ang Marka sa Mapintas nga Mananap

Jeff Pippenger

2024-02-07

Ang upat ka mga dulumtanan sa Ezequiel kapitulo otso nagdala sa pagpangluhod sa pagpangulo sa iglesia sa Laodicea sa katapusang mga adlaw sa Dios ngadto sa adlaw, ug sa ingon nagdawat sa timaan sa mananap. Ang sunod nga kapitulo, nga mao ra gihapon ang maong panan-awon, naghulagway niadtong anaa sa iglesia sa Dios sa katapusang mga adlaw nga nakadawat sa patik sa Dios. Gipahibalo kita ni Sister White nga ang pagpatik sa Ezequiel kapitulo nuybe mao ra ang pagpatik nga girepresentar diha sa Pinadayag kapitulo pito. Ang Dios nagahukom sa usa ka nasod sa ikatulo ug ikaupat nga kaliwatan niini, ug ang upat ka mga dulumtanan sa Ezequiel nagtimaan sa upat ka mga kaliwatan sa pagsukol nga nagsugod niadtong 1863, sa dihang ang Adventismo sa Laodicea nagpaila ug peke nga hulad sa duha ka papan sa Habacuc nga gihatag ingon nga simbolo sa pakigsaad nga relasyon tali sa Dios ug sa Iyang katawhan, maingon nga ang duha ka papan sa Napulo ka mga Sugo gihatag sa sinugdanan sa karaang Israel.

Ang bulawang nating baka ni Aaron maoy usa ka peke nga larawan, ang simbolo sa pagrebelde nga napadayag sa takna gayud nga ang Dios naghimo sa duha ka papan nga nagrepresentar sa matuod nga larawan sa pagpangabugho. Ang bulawang nating baka ni Aaron nagtimaan sa peke nga tsart sa 1863, nga nagtangtang sa “pito ka panahon” sa Levitico 26 gikan sa mensahe uban sa ubang mga tagna sa panahon. Busa, ang Laodiceanong Adventismo nagtukod ug larawan sa pagpangabugho sa pinakasugod sa iyang kasaysayan, maingon sa gibuhat ni Aaron sa sinugdanang kasaysayan sa karaang Israel, ug maingon sa gibuhat ni Jeroboam sa sinugdanang kasaysayan sa amihanang gingharian sa Ephraim.

Ang “pito ka panahon” sa Levitico 26 mao ang unang tagna sa panahon nga giyahan si Miller sa pagsabot, ug kini mao ang unang mutya sa tinagpanahonong tagna nga gisalikway diha sa pagsukol sa 1863. Ang 1863 nagtimaan sa sinugdanan sa pagtabon sa mga mutya sa damgo ni Miller ug sa pagpaila sa peke nga mga mutya ug mga sensilyo. Ang “pito ka panahon” mao ang batong-panulok nga gisalikway sa mga magtutukod. Sa 1863, kadtong mga nahimong mga magtutukod sa templo sa mga Millerita mao ang nagsalikway sa batong-panulok sa “pito ka panahon,” apan sa ulahing mga adlaw kana nga bato mao na karon ang ulohan sa panulok. Kana nga bato nagrepresentar sa Bato sa mga Kapanahonan, ug kini usab girepresentar sa adlaw nga gibuhat sa Ginoo, kay kini simbolo sa pahulay nga Adlaw nga Igpapahulay alang sa yuta. Sa 1844, ang Adbentismong Millerita misaway sa bakak nga sistema sa pagsimba ni Jeroboam, ug mibulag gikan sa “katilingban sa mga mayubiton” nga “nagkalipay” tungod sa unang kapakyasan.

Ang mga magtutukod gisugoan nga dili gayud mobalik sa “katiguman sa mga mayubiton,” maingon nga ang Judeyanhong propeta gisugoan nga mobalik sa Jerusalem pinaagi sa laing dalan kay sa dalan nga nagdala kaniya ngadto sa 1844. Ang dalan nga nagdala kaniya ngadto sa 1844 mao ang dalan nga iyang gigikanan, nga mao ang Protestantehon, ug nianang kasaysayana ang Protestantehon nahimong apostatang Protestantehon. Ang mga magtutukod gisugoan nga dili gayud mobalik sa “katiguman sa mga mayubiton,” ug gisugoan sila nga dili mokaon sa ilang kalan-on ni moinom sa ilang tubig. Ang mga magtutukod mikaon sa gamay nga basahon nga diha sa kamot sa manulunda niadtong 1840, ug kana nga kalan-on matam-is sa ilang mga baba.

Ang pagkaon ug pag-inom sa taga nagrepresentar sa pamaagi nga gigamit sa pagtuon sa Biblia. Ang mga Millerite gihatagan ug piho nga paagi sa pagtuon sa Pulong sa Dios, ug kadtong mga lagda naghimo ug usa ka hingpit nga lahi nga mensahe sa Biblia kaysa sa gihimo sa mga teologo sa apostatang Protestante ug Katolisismo pinaagi sa ilang dinaut nga pamaagi. Ang mga magtutukod, nga mao usab ang Judean nga propeta, dili unta mobalik aron mokaon o moinom sa pamaagi sa bisan apostatang Protestante o Katolisismo. Gibuhat gayod kana sa Judean nga propeta, sa ingon nagpaila nga ang Laodicean nga Adventismo magabuhat usab niana sa 1863, kay niadtong 1863 ilang gigamit ang mga teolohikanhong pangatarungan sa apostatang Protestante aron isalikway ang pag-aplikar ni Miller sa “seven times,” ug sa ingon ilang gipahimutang ang mga larawan sa pangabugho ni Aaron ug ni Jeroboam. Ang unang kaliwatan sa Laodicean nga Adventismo niadto nagsugod na.

Human sa dihang ang propeta gikan sa Judea nakig-uban kang Jeroboam, misugod siya sa iyang panaw pabalik sa Judea, apan wala gayod siya makaabot didto. Ang propeta nagrepresentar sa Laodiceanong Adventismo, nga, sumala sa inspirasyon, miabot sulod sa kalihukang Millerita niadtong 1856. Si Sister White wala gayod mibiya sa pag-ila sa Adventismo ingon nga Laodicea, ug walay biblikanhong kapamatud-an nga ang Laodicea mausab pa gayod. Adunay mga indibiduwal nga mobiya sa ilang kaugalingong personal nga kasinatian nga Laodiceanon, apan ingon nga iglesia ang Laodicea igasuka gikan sa baba sa Ginoo, kay ang Laodicea nagpasabot og “usa ka katawhan nga gihukman.” Gigamit sa Adventismo kining kahulogan aron moangkon nga kini nagrepresentar sa iglesia nga naglungtad sa panahon sa paghukom diha sa langitnong santuwaryo. Sa ilang pagkabuta ilang giila ang bahin sa Investigative Judgment sa kahulogan sa Laodicea, apan dili nila makita ang Executive Judgment nga tin-aw kaayo nga girepresentahan sa ilang ngalan.

Ug ngadto sa manolunda sa iglesia sa mga taga-Laodicea isulat mo; Kini nga mga butang nagaingon ang Amen, ang matinumnon ug tinuod nga saksi, ang sinugdanan sa paglalang sa Dios; Nahibalo Ako sa imong mga buhat, nga ikaw dili bugnaw ni init: Buot Ko unta nga ikaw bugnaw o init. Busa tungod kay ikaw dagaang, ug dili bugnaw ni init, igasuka Ko ikaw gikan sa Akong baba. Tungod kay nagaingon ikaw, Ako dato, ug nadagaya sa mga kabtangan, ug wala nay akong kinahanglanon; ug wala ka mahibalo nga ikaw alaut, ug makalooloy, ug kabus, ug buta, ug hubo. Pinadayag 3:14–17.

Ang propeta sa Juda sa katapusan gilubong uban sa mini nga propeta nga naglimbong kaniya aron mokaon sa iyang pagkaon ug moinom sa iyang ilimnon. Silang duha nahimutang sa maong

lubnganan, ug ang bakakon nga propeta sa Bethel (ang peke nga iglesia), nagtawag kaniya nga igsoon sa dihang siya namatay.

Karon may nagpuyo nga usa ka tigulang nga propeta sa Betel; ug miadto ang iyang mga anak ug gisugilon kaniya ang tanang mga buhat nga gibuhad niadtong adlaw sa tawo sa Dios didto sa Betel: ang mga pulong nga iyang gisulti ngadto sa hari, gisugilon usab nila sa ilang amahan. Ug ang ilang amahan miingon kanila, Hain nga dalan siya miagi? Kay nakita sa iyang mga anak kon hain nga dalan miadto ang tawo sa Dios, nga mianhi gikan sa Juda. Ug siya miingon sa iyang mga anak, Silohi akog asno. Busa ilang gisihoan siya sa asno: ug siya misakay niini, Ug miapas sa tawo sa Dios, ug nakita siya nga naglingkod sa ilalom sa usa ka encina: ug siya miingon kaniya, Ikaw ba ang tawo sa Dios nga mianhi gikan sa Juda? Ug siya miingon, Ako man. Unya siya miingon kaniya, Umuban ka kanako sa balay, ug kumaon ka ug tinapay. Ug siya miingon, Dili ako makahimo sa pagpakig-uban pagbalik kanimo, ni sa pagsulod uban kanimo: ni mokaon ako ug tinapay ni moinom ug tubig uban kanimo niining dapita: Kay giingon kini kanako pinaagi sa pulong sa Ginoo, Dili ka mokaon ug tinapay ni moinom ug tubig didto, ni mobalik pa agi sa dalan nga imong giagian sa pag-anhi. Siya miingon kaniya, Ako usab usa ka propeta ingon nga ikaw; ug usa ka manulonda misulti kanako pinaagi sa pulong sa Ginoo, nga nagaingon, Dad-a siya pagbalik uban kanimo ngadto sa imong balay, aron siya makakaon ug tinapay ug makainom ug tubig. Apan siya namakak kaniya. Busa siya miuban pagbalik kaniya, ug mikaon ug tinapay sa iyang balay, ug miinom ug tubig. Ug nahitabo, samtang sila nanaglingkod sa lamesa, nga ang pulong sa Ginoo miabut sa propeta nga nagdala kaniya pagbalik: Ug siya misinggit ngadto sa tawo sa Dios nga mianhi gikan sa Juda, nga nagaingon, Mao kini ang giingon sa Ginoo, Sanglit ikaw misupak sa baba sa Ginoo, ug wala magbantay sa sugo nga gisugo kanimo sa Ginoo nga imong Dios, Apan mibalik ka, ug mikaon ug tinapay ug miinom ug tubig sa dapit nga mahitungod niini ang Ginoo miingon kanimo, Ayaw pagkaon ug tinapay, ug ayaw pag-inom ug tubig; ang imong patayng lawas dili mahidangat ngadto sa lubnganan sa imong mga amahan. 1 Hari 13:11–22.

Ang mensahe sa ikaduhang manulonda sa ting-init sa 1844 naglangkob sa pag-ila nga ang mga Protestante nga iglesia nangapukan ug nahimong mga anak nga babaye sa Katolisismo. Ang Millerite nga Adventismo nagtawag sa mga lalaki ug mga babaye sa paggula gikan sa maong mga denominasyon, kay ang pagpabilin diha kanila nagpasabot sa espirituhanon ug walay-kataposang kamatayon. Ang bakakon nga propeta sa Bethel nagrepresentar sa relihiyosong sistema nga gitukod ni Jeroboam sa Bethel. Kini usa ka sistema nga nagpahimutang ug usa ka larawan alang sa mananap, ug ang mananap nga gisundog mao ang mananap sa Katolisismo. Ang mga Protestante nagpadayon sa pag-ila sa ilang kaugalingon ingong mga Protestante, apan nagpadayon usab sila sa pagsaulog sa adlaw sa adlaw ingon nga adlaw sa pagsimba, nga mao ang timaan sa awtoridad sa Katolisismo.

Ang mga Protestante nagaangkon nga sila mga Protestante, bisan pa man nga ang bugtong kahulugan sa pagka-Protestante mao ang pagprotesta batok sa Roma, ug sa pagbuhad niana ang ilang pagpamatuod maoy usa ka larawan sa iglesya sa Roma, kay siya nagaangkon nga usa ka Cristohanong institusyon, bisan pa nga siya walay biblikanhong katarungan alang sa maong pag-angkon. Ang iyang pag-angkon gibase sa walay sulod nga awtoridad sa tradisyon ug

nabatasan, nga mao ra ang samang bakak nga awtoridad nga gigamit sa Protestanismo samtang nagaangkon sila nga mga Protestante. Mao kini ang samang lohika nga nagbuta sa mga Seventh-day Adventists aron motuo nga, ingon nga mga Laodicean, anaa gihapon sila sa usa ka luwas nga relasyon sa tugon. Mao kini ang samang bakak nga awtoridad nga gimantala sa karaang Israel sa dihang miingon sila, “Ang templo sa Ginoo, ang templo sa Ginoo kami.”

Ang pasidaan wala paminawa sa mga Judiong katawhan. Ilang hingkalimtan ang Dios, ug nawala sa ilang panan-aw ang ilang hataas nga kahigayonan ingon nga Iyang mga representante. Ang mga panalangin nga ilang nadawat wala makahatag ug panalangin sa kalibotan. Ang tanan nilang mga bentaha ilang gigamit alang sa ilang kaugalingong paghimaya. Ilang gikawatan ang Dios sa pag-alagad nga Iyang gikinahanglan gikan kanila, ug ilang gikawatan ang ilang isigkatawo sa relihiyosong giya ug sa usa ka balaang panig-ingnan. Sama sa mga lumolupyo sa kalibotan sa wala pa ang Lunop, gisunod nila ang tanang hunahuna sa ilang daotang mga kasingkasing. Sa ingon niini ilang gihimo nga daw kataw-anan ang mga butang nga balaan, nga nagaingon, ‘Ang templo ni Jehova, ang templo ni Jehova, mao kini’ (Jeremias 7:4), samtang sa maong higayon ilang sayop nga gipakita ang kinaiya sa Dios, gipakaulawan ang Iyang ngalan, ug gihugawan ang Iyang santuwaryo.

“Ang mga mag-uuma nga gibutang sa pagdumala sa kaparrasan sa Ginoo wala magmatinud-anon sa pagsalig nga gitugyan kanila. Ang mga sacerdote ug mga magtutudlo dili matinumanon nga mga magtutudlo sa katawhan. Wala nila ipabilin sa atubangan sa mga tawo ang kaayo ug kalooy sa Dios ug ang Iyang pag-angkon sa ilang gugma ug pag-alagad. Kining mga mag-uuma nangita sa ilang kaugalingong himaya. Gitinguha nila ang pag-angkon sa mga bunga sa kaparrasan. Ang ilang tuyo mao ang pagdani sa pagtagad ug pagtahod ngadto sa ilang kaugalingon.” Christ’s Object Lessons, 292.

Niadtung 1863 natapos ang kalihokan sa mga Millerite, apan mihunong kini sa pagkahimong usa ka kalihokan sa mga taga-Philadelphia niadtung 1856. Ang pagsalikway sa mensahe ni Moises (ang “pito ka mga panahon”), nga gipresentar ni Elias (William Miller), gisalikway, ug ang maong pagsalikway gibase sa pamaagi sa bakakong manalagna sa Bethel. Ang 1863 mao ang katapusan sa kan-uman ug lima ka tuig nga nagsugod niadtung 1798, ug mao ang katapusan sa tagna sa Isaias kapitulo pito.

Ug nahitabo kini sa mga adlaw ni Ahaz nga anak ni Jotham, anak ni Uzzias, hari sa Juda, nga si Rezin nga hari sa Siria, ug si Pekah nga anak ni Remalias, hari sa Israel, mitungas paingon sa Jerusalem aron sa pagpakiggubat batok niini, apan wala sila makadaug batok niini. Ug gisugilon kini sa panimalay ni David, nga nagaingon, Ang Siria nakighiusa uban kang Ephraim. Ug nangurog ang iyang kasingkasing, ug ang kasingkasing sa iyang katawhan, maingon sa mga kahoy sa lasang nga ginatarog sa hangin. Unya miingon si Jehova kang Isaias, Lakaw karon sa pagtagbo kang Ahaz, ikaw ug si Shear-jashub nga imong anak, sa kinatumyan sa agianan sa tubig sa ibabaw nga linaw, sa dalan paingon sa uma sa magpaputi; Ug ingna siya, Pagmatngon ug pagpabiling malinawon; ayaw kahadlok, ni magmaluya ang imong kasingkasing tungod niining duruha ka tumoy sa nag-aso nga mga sugnod, tungod sa mabangis nga kasuko ni Rezin uban sa Siria, ug sa anak ni Remalias. Tungod kay ang Siria, si Ephraim, ug ang anak ni Remalias, nakigdumot ug dautang laraw batok kanimo, nga nagaingon,

Manungas kita batok sa Juda, ug samokon nato kini, ug himoon nato ang usa ka buslot dinha alang sa atong kaugalingon, ug magbutang kita ug usa ka hari sa taliwala niini, mao ang anak ni Tabeal: Kini mao ang giingon sa Ginoong Jehova, Kini dili magapadayon, ni mahitabo. Kay ang ulo sa Siria mao ang Damasco, ug ang ulo sa Damasco mao si Rezin; ug sulod sa kan-uman ug lima ka tuig ang Ephraim pagadugmokon, aron kini dili na mahimong usa ka katawhan. Ug ang ulo sa Ephraim mao ang Samaria, ug ang ulo sa Samaria mao ang anak ni Remalias. Kon kamo dili motoo, sa pagkatinuod kamo dili mapalig-on. Isaías 7:1–9.

Ang tagna nga kan-uman ug lima ka tuig sa bersikulo otso nagtimaan nga “sulod” sa yugto sa kan-uman ug lima ka tuig ang amihanang gingharian sa napulo ka mga banay pagadad-on ngadto sa pagkabinihag. Ang panan-awon gitala sa tuig 742 BC, ug napulog siyam ka tuig sa ulahi, sa 723 BC, ang Ephraim natibulaag ug gidala ngadto sa pagkabinihag sa mga Asiriano. Sa 677 BC, sa katapusan sa kan-uman ug lima ka tuig, ang hari nga si Manases nadakpan ug gidala ngadto sa Babilonia. Ang sinugdanan nga punto sa 742 BC nagtimaan sa usa ka gubat sibil tali sa amihanang gingharian ug sa habagatang mga gingharian sa Israel, maingon nga ang 1863 nagtimaan sa tinuod gayud nga sentro sa Gubat Sibil sa Tinipong Bansa sa Amerika tali sa Amihanan ug Habagatan. Ang tagna gipahibalo ni Isaías didto sa literal nga mahimayaong yuta (Juda), ug ang tagna sa 1863 natuman diha sa espirituhanong mahimayaong yuta (ang Tinipong Bansa sa Amerika).

Adunay tulo ka mga ilhanan sa dalan sulod sa panagna nga kan-uman ug lima ka tuig. Ang gubat sibil sa 742 BC gisundan, sulod sa napulog-siyam ka tuig, sa pagkatibulaag sa amihanang gingharian sa 723 BC. Sa katapusan sa kan-uman ug lima ka tuig, ang habagatang gingharian gitibulaag. Ang panagna, lakip ang sinugdanan ug katapusan niini, nagrepresentar sa duha ka “mga kapungot” sa Dios batok sa amihanang ug habagatang mga gingharian, ug kining duha ka mga kapungot giunhan sa napulog-siyam ka tuig sa ilang mga sinugdanan, ug dayon gisundan pa sa laing napulog-siyam ka tuig nga misunod sa ilang mga katumanan.

Ang tibuok nga chiastic nga estruktura nagaila sa usa ka yugto sa giyerang sibil tali sa amihanan ug habagatan nga nagtimaan sa sinugdanan ug katapusan. Sa taliwala sa sinugdanan ug katapusan, ang duruha ka magkabangi sa maong giyerang sibil gidala usab ngadto sa pagkaulipon, ug sulod sa kan-uman ug lima ka tuig nga sila gitigom gikan sa ilang magkatibulaag nga kahimtang sa pagkaulipon ngadto sa usa ka nasod, miabot sila sa 1863, nga mao ang petsa sa Emancipation Proclamation nga nagpagawas sa mga ulipon. Ang tagna sa usa ka giyerang sibil sa literal nga Juda natapos diha sa giyerang sibil sa espirituhanong Juda, kay si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang, kay Siya mao ang Alpha ug Omega.

Ang kasaysayan sa 1863 gilarawan pinaagi sa kasaysayan sa 742 BC, sa dihang ang manalagna nga si Isaías, uban sa iyang anak nga lalaki, naghatud ug mensahe ngadto sa daotang hari sa Juda (Ahaz). Ang 742 BC diha sa maong pahayag girepresentahan pinaagi sa pagpamatuod ni hari Ahaz, nga hari sa Juda ug nga mipahunong sa pag-alagad sa balaang puloy-anan sa Dios, ug nga nagpasad ug iyang labawng saserdote sa pagtukod ug usa ka hulagway sa usa ka templo sa Siria sulod mismo sa mga hawanan sa yutan-ong balaang puloy-anan sa Dios.

Sa kasaysayan ni daotang hari nga si Ahaz (gitimaan sa tagna ni Isaias ingong 742 BC), ang pangulo sa Jerusalem nagpaila sa pagsimba sa paganismo (Katolisismo) ngadto sa iglesia sa Dios, maingon nga ang Adventismong Laodicea mibalik sa pamaagi sa apostatang Protestantismo aron isalikway ang mensahe ni Moises nga gidala ni Elias. Sa 742 BC, giatubang ni Isaias ang daotang hari sa Juda didto sa tumoy sa agianan sa tubig sa ibabaw nga lim-aw, dapit sa uma sa magpaputi, ug gidala niya ang iyang anak uban kaniya sa dihang gibuhat niya kini. Ang ngalan sa iyang anak maoy usa ka timaan, ug sa dihang giatubang sa propeta gikan sa Juda si hari Jeroboam, gihatagan usab niya siya ug usa ka timaan.

Tan-awa, ako ug ang mga anak nga gihatag kanako sa Ginoo maoy mga timailhan ug mga katingalahan sa Israel gikan sa Ginoo sa mga panon, nga nagapuyo sa bukid sa Zion. Isaias 8:18.

Ang ngalan sa anak ni Isaias nga “Shearjashub” nagpasabot, “usa ka salin mobalik.” Kadtong “mobalik” nga naglangkob sa salin mao kadtong naghulat sa Ginoo sulod sa panahon sa paglangan.

Ug ako magahulat sa Ginoo, nga nagtago sa iyang nawong gikan sa balay ni Jacob, ug ako mosalig kaniya. Tan-awa, ako ug ang mga anak nga gihatag kanako sa Ginoo maoy mga ilhanan ug mga kahibulongan sa Israel gikan sa Ginoo sa mga panon, nga nagapuyo sa bukid sa Zion. Isaias 8:17, 18.

Sa dihang si Isaias nakig-atubang sa daotang hari nga si Ahaz sa 742 BC, siya nagrepresentar niadtong mga “naghulat,” kay ang tanang mga propeta nagasulti mahitungod sa ulahing mga adlaw, ug kadtong mga “naghulat” sa ulahing mga adlaw mao kadtong nakaantus sa unang kapakyasan. Si Jeremias naghunahuna nga ang Dios namakak, ug nagpugong sa ulan, ug si Isaias naghunahuna nga gitago sa Dios “ang iyang nawong gikan sa balay ni Jacob,” apan si Isaias mihukom nga siya magahulat, ug mangita sa Ginoo, nga nagrepresentar sa mga “maalamon” panahon sa paglangan sa panan-awon. Kadtong namalik ug mibulag sa bililhon gikan sa daotan, nga pagahimoon unta nga baba sa Dios, gisilyohan, ug busa gitandi kanila kadtong modawat sa marka sa mananap.

Ug daghan kanila ang mapandol, ug mangapukan, ug mangabuak, ug mabitik, ug madakpan. Hugti ang pagpamatuod, timri ang kasugoan taliwala sa akong mga tinun-an. Ug ako magahulat sa Ginoo, nga nagtago sa iyang nawong gikan sa balay ni Jacob, ug ako magasalig kaniya. Ania karon, ako ug ang mga anak nga gihatag sa Ginoo kanako maoy mga timaan ug mga katingalahan sa Israel gikan sa Ginoo sa mga panon, nga nagapuyo sa bukid sa Zion. Ug sa diha nga sila moingon kaninyo, Pangitaa ninyo sila nga may mga espiritung pamilyar, ug ang mga salamangkiro nga nanaghuni ug nanagbagulbol: dili ba ang usa ka katawohan kinahanglan mangita ngadto sa ilang Dios? alang ba sa mga buhi ngadto sa mga patay? Ngadto sa kasugoan ug ngadto sa pagpamatuod: kon sila dili mosulti sumala niining pulonga, kini tungod kay walay kahayag diha kanila. Isaias 8:16–20.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Kini dili mga pulong ni Sister White, kondili mga pulong sa Ginoo, ug ang Iyang mensahero mihatag niini kanako aron ihatag ko kaninyo. Ang Dios nagatawag kaninyo nga dili na

magtrabaho nga supak sa Iyang katuyoan. Daghang pahimangno ang gihatag mahitungod sa mga tawo nga nagaangkon nga mga Kristohanon samtang ilang ginapadayag ang mga kinaiya ni Satanas, nga pinaagi sa espiritu, pulong, ug buhat nagakontra sa pag-uswag sa kamatuoran, ug sa pagkatinuod nagsunod sa dalan diin si Satanas nagamando kanila. Tungod sa kagahi sa ilang kasingkasing, ilang gigunitan ang kagamhanan nga sa bisan unsang paagi dili ila, ug nga dili nila angay gamiton. Miingon ang dakong Magtutudlo, ‘Aking pukanon, pukanon, pukanon.’ Ang mga tawo nagaingon didto sa Battle Creek, ‘Ang templo sa Ginoo, ang templo sa Ginoo kami,’ apan sila nagagamit ug komon nga kalayo. Ang ilang mga kasingkasing wala mapahumok ug mapailalom pinaagi sa grasya sa Dios.” Manuscript Releases, tomo 13, 222.